

บทเรียนสำคัญคือบทเรียนชีวิต

นำเสนอเมื่อ : 13 พ.ค. 2552

ทำงานให้เหมือนกับคุณไม่ต้องการเงิน รักให้เหมือนกับคุณไม่มีวันจะเจ็บปวดกับมัน และเดินร่ำให้เหมือนกับไม่มีใครมองคุณอยู่"

บทเรียนสำคัญ

1. บทเรียนสำคัญบทแรก - คนทำความสะอาด

เมื่อครั้งที่ฉันเข้าเรียนในวิทยาลัยได้สองเดือน อาจารย์ให้พวกเราทำแบบทดสอบอันหนึ่ง ฉันเป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน จึงตอบคำถามได้อย่างสบาย จนมาถึงคำถามสุดท้าย.. "สุภาพสตรีที่เป็นคนทำความสะอาดโรงเรียนชื่อว่าอะไร ?" ต้องเป็นเรื่องตลกอะไรสักอย่างแน่ ฉันเคยเจอคนทำความสะอาดหลายครั้ง เธอเป็นคนตัวสูง ผมดำ และอายุกว่า 50 แต่ฉันจะรู้ชื่อเธอได้อย่างไร ? ฉันสงกระดาษาคำตอบ โดยไม่ได้ตอบขอสุดท้าย ก่อนหมดคาบเรียน นักศึกษาคนหนึ่งถามว่า คำถามขอสุดท้ายจะถูกคิดรวมในคะแนนของผลการเรียนด้วยหรือไม่ "แน่นอน" อาจารย์ตอบ "เพราะเมื่อเธอเขาทำงาน เธอจะต้องพบกับคนมากมาย ซึ่งทุกคนมีความสำคัญพอที่สมควรจะได้รับความสนใจและเอาใจใส่ แม้วาพวกเธอจะทำไ้แค่เพียงยิ้มให้และกล่าวสวัสดิ์ก็ตาม"

2. บทเรียนสำคัญที่สอง - รับคนกลางฝน

คืนหนึ่ง เวลา 23:30 น. สตรีสูงอายุเชื้อสายแอฟริกันคนหนึ่ง ยืนอยู่ริมทางหลวงสายบามา ด้านฝนที่ตกหนักอยู่ รถมอเตอร์ไซค์ของเธอเสีย และเธอต้องการเดินทางต่อไปอย่างมากแม่ว่าเปียกโชก เธอตัดสินใจโบกรถคันที่วิ่งผ่านมา ชายหนุ่มผิวขาวผู้หนึ่งหยุดรถเพื่อช่วยเหลือเธอ ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ในยุคที่มีความขัดแย้ง เรื่องการเหยียดผิวอย่างทศวรรษที่60 ชายหนุ่มช่วยเหลือให้เธอได้รับความปลอดภัยและส่งเธอขึ้นรถแท็กซี่ แม้วาเธอจะเร่งรีบมาก แต่ก็ขอบคุณเขา และจุดที่อยู่ของเขาไปด้วย

เจ็ดวันหลังจากนั้นก็มิชายคนหนึ่งมาเคาะประตูบ้านของเขาด้วยความประหลาดใจ โทรทัศน์สีจอยักษ์เครื่องหนึ่งถูกนำมาส่งยังบ้านของเขาและมีข้อความแนบ มาด้วย

ใจความว่า:

"ขอบพระคุณมากสำหรับความช่วยเหลือบนทางหลวงในคืนนั้นฝนไม่ได้ชะแต่เพียงเสื้อผ้าของฉันเท่านั้น แต่ชะเอากำลังใจของฉันไปด้วยแต่เมื่อคุณผ่านมา เป็นเพราะคุณ ฉันจึงสามารถไปทันดูใจสามีที่กำลังจะเสียชีวิต ทันเวลาก่อนที่จะสิ้นลมพอดี ขอพระเจ้าอวยพรคุณ สำหรับการช่วยฉัน

และการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่ตัวของคุณ"

ด้วยความจริงใจ นางแนท คิง โคล

3. บทเรียนสำคัญที่สาม – ระลึกถึงคนที่ให้บริการเสมอ

ในสมัยที่ไอศกรีมชั้นเดย์มีราคาถูกอยู่มาก เด็กชายอายุสิบขวบคนหนึ่งเข้าไปในคอฟฟี่ชอปของโรงแรมแห่งหนึ่งแล้วนั่งที่โต๊ะเมื่อพนักงานเสิร์ฟวางแก้วน้ำลงตรงหน้า

เด็กชายก็ถามว่า "ไอศกรีมชั้นเดย์ ราคาเท่าไรครับ ?"

"ห้าสิบเซ็นต์" พนักงานเสิร์ฟสาวตอบ

แล้วเด็กชายก็ดึงมือออกจากกระเป๋าแล้วก็นับเหรียญในมือ

"จ้ะไอศกรีมเปล่าๆละครับ ราคาเท่าไร?" เด็กชายถามอีก

ตอนนี้เริ่มมีคนรอโต๊ะมากขึ้นและพนักงานเสิร์ฟสาวก็เริ่มจะหมดความอดทน

"สามสิบห้าเซ็นต์" เธอตอบหัวงอ เด็กชายนับเหรียญในมืออีกครั้ง

"ผมขอไอศกรีมเปล่าๆครับ" เด็กชายบอก

แล้วพนักงานเสิร์ฟสาวก็เอาไอศกรีมมาให้ เอาใบเสร็จมาให้แล้วก็เดินหนีไป

เด็กชายทานไอศกรีมหมดแล้ว ก็จ่ายเงินแล้วก็จากไป

เมื่อพนักงานเสิร์ฟเดินกลับมา เธอก็เริ่มร้องไห้เมื่อเธอเช็คโต๊ะบนโต๊ะนั้นมีเหรียญนิกเกิลราคาห้าเซ็นต์สองเหรียญ และเหรียญเพนนีอีกห้าเหรียญวางอยู่อย่างบรรจงข้างถ้วยไอศกรีมเปล่าๆนั้น เห็นไหมว่าที่เด็กชายไม่ทานไอศกรีมชั้นเดย์ เพราะเขาต้องเหลือเงินไว้ทิปพนักงานเสิร์ฟสาวคนนั้น

4. บทเรียนสำคัญที่สี่ – สิ่งที่เกิดขวางทางของเรา

ในยุคโบราณมีหินผาดกกลางมาขวางถนนเส้นหนึ่ง เมื่อพระราชามาพบเข้าจึงช้อนพระองค์อยู่เพื่อคอยดูว่าจะมีใครมาเอาหินใหญ่ก้อนนั้นออกไปจากทาง เมื่อเสนาบดีในราชสำนักของพระองค์และพ่อค้าผู้ร่ำรวยผ่านมา ก็เพียงแต่อ้อมหินผาก้อนใหญ่ก้อนนั้นไป พวกเขากลัวว่าหากหินพระราชาดังงูนาฬิกาที่พระองค์ ไม่ใส่พระทัยที่จะดูแลทางนั้นให้ดี แต่ก็ไม่มีใครทำอะไรที่จะเอาหินนั้นออกไปให้พ้นทาง จนกระทั่งชาวบ้านคนหนึ่งแบกผู้กองใหญ่ผ่านมาเมื่อเขาเดินมาถึงหินผานั้น เขาก็วางสัมภาระลง แล้วพยายามที่จะขยับก้อนหินนั้นให้พ้นทาง

หลังจากที่ผลึกทั้งดิ่งหินก้อนนั้น ในที่สุดเขาก็ทำสำเร็จ เมื่อเขาหยิบสัมภาระของเขาขึ้นมา ก็เห็นถุงเงินวางอยู่ตรงจุดที่ก้อนหินผาเคยอยู่ ในถุงนั้นมีเหรียญทองและจดหมายจากพระราชินี เขียนไว้ว่า "ทองในถุงนี้เป็นของคนที่เอาหินผาออกไปจากถ้ำนั้น" ชาวบ้านคนนั้นได้รู้อะไรที่เราไม่เคยได้รู้ ทุกอุปสรรคที่เกิดขวางทางนั้น จะมอบโอกาสที่เราจะดีขึ้นให้กับเรา"

5. บทเรียนสำคัญที่ห้า - ให้เมื่อมันมีค่า

หลายปีมาแล้ว เมื่อฉันไปทำงานเป็นอาสาสมัครที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ฉันได้รู้จักกับเด็กหญิงคนหนึ่งชื่อ ลิว ซึ่งป่วยเป็นโรคร้ายที่มีน้อยคนที่จะเป็น โอกาสที่เธอจะหายจากโรคร้ายนี้ได้คือ ต้องทำการถ่ายเลือดจากน้องชายอายุห้าขวบของเธอ ผู้ซึ่งรอดจากโรคร้ายนี้ได้อย่างปาฏิหาริย์ จึงทำให้เขาร่างกายเขาสุรางภูมิคุ้มกันโรคร้ายนี้ขึ้นมา หมออธิบายสถานการณ์ให้น้องชายของเธอฟัง และถามเด็กชายว่า เขาต้องการจะให้เลือดของเขาแก่พี่สาวหรือไม่ ฉันเห็นเขาลังเลอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะสุดหัวใจลืกละแล้วพูดว่า "ได้ครับ หากมันช่วยพี่สาวผมได้"

เมื่อทำการถ่ายเลือด เขานอนยิ้มอยู่ที่เตียงข้างๆพี่สาว ในขณะที่เราเริ่มจะเห็นสีสันคินส์แก้มของเธอ หน้าของเด็กชายก็เริ่มซีดและรอยยิ้มก็จางหายไป เด็กชายมองไปที่หมอ และถามด้วยเสียงสั่นเครือ "ผมกำลังจะตายใช่ไหม?" ด้วยความเป็นเด็ก เขาเข้าใจผิดไป เด็กชายคิดว่าเขาต้องให้เลือดทั้งหมดของเขาแก่พี่สาว เพื่อช่วยชีวิตเธอ ซึ่งเขาก็กังวลใจที่จะถ่ายเลือด แม่จะทำให้เขาต้องตายก็ตาม

สุดท้าย

"ทำงานให้เหมือนกับคุณไม่ต้องการเงิน

รักให้เหมือนกับคุณไม่มีวันจะเจ็บปวดกับมัน

และเต็นรำให้เหมือนกับไม่มีใครมองคุณอยู่"